

Úr az idő felett

„Ha egy barátom átszeli a kerészen, lassó poroszok sra fogja lovát, nem maradok egy helyben, mereven nézve a felátsatlan domboldalt, és nem csak onnan kiáltom neki: »Mit akarsz?« Azt nem, mert ez a beszégetés ideje. Hosszó nyelvű ásmat a puha földbe nyomom, majd a kökeréshez ballagok a barátommal beszégetni." - Robert Frost

Salamon felvta a figyelmünket az idő fontosságára. „Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt" (Pró 3:1).

Idő. Jézus az idő

Ura is. Uralma az eddig bemutatott terleteken valamilyen formában mindenütt nyilvánvalóvá vált. De mi is az idő, ami felett uralkodik? Miben nyilvánul meg az idő feletti uralma? Mi a jelentősége ennek az emberek számára?

Előszó

figyelj meg a szót meg határozzátok! A Britannica Hungarica Világenciklopédia (Magyar Világ Kiadó, 1997.) szerint: „Az idő mért, vagy mérhető peridus, térbeli dimenzió nélküli folytonosság." A Magyar értelmező kéziszótár (Akadémiai Kiadó, Budapest, 1972.) az időnek, mint főnévnek kilenc jelentést sorolja fel, amelyek közül az első jelentés magyarzata -gy hangzik: „Az idő - a valóságoknak az a vonása, hogy azt [vagyis a valóságot] egymás után követő mozzanatok összefüggő folyamatának, történetének fogjuk fel."

Ha elmélyedünk

a relativitás- és kvantumelmélet nagyszerű gondolatában, az idő jókora kápraleves értelmezésével találkozhatunk. Ekkor már kezdjük sejteni, mennyire váges az emberi felfogóképesség. Az idő úgy jelenik meg, mint a természet mozgató ereje, a természet tápanyege, ami annyira valóságos és meghatározó, mint a gravitáció tápanyege. A természet tábbi tápanyegéhez hasonlóan azonban lehetnek olyan esetek, amelyekre vagy nincs hatással az idő, vagy pedig hatása egészen más, mint amihez hozzászoktunk.

Gondoljunk

csak bele, hogy a fény csaknem kijátsza az idő tápanyegét. A tudósok meghatározása szerint kb. 300 000 km-t tesz meg másodpercenként. Az idő társakat még felfedezhetjük itt, de hogy viszonyul ehhez általános időfogalmunk? Minden változik. A világ teljes 6000 esztendőnyi történelme belefér a másodperc társába. Ha a fénysebességet elérnénk, a testek átalakulva energiává válnának, majd lelassulva ismét visszaalakulnak testté. Az idő, ahogy mi ismerjük, lányegében megszűnik létezni. A fentiekben lázást meghatározásunk értelmében kilápnak az időből, és ájtutunk egy másikat, vagy ki tudja hanyadik lehetséges dimenzióba, ahol már nem kötetnek a háromdimenziós világban ismert tápanyeg.

Általában már

nem láthatunk utazunk, és nem is valószínűleg fel a színtárföldet, mégis elfogadjuk Robert Frost idézett gondolatát, hiszen ártókat, mire utal az idővel kapcsolatban, és azt is, hogyan irányítja tetteinket az idő. Ahol letünk legteljesebb dőltés az idő-szabta korlátokon belül hozzuk. Salamon szavait is könnyen megérthetjük, és talán sokszor idézzük is, amikor kálál, hogy tudnánk, ez az idézet a Bibliában szírmazik. (Talán az ateistákat ez kissé zavarja.) De mi a véleménye minderről Istennek, Jézusnak? A legelején már leszögeztük, hogy Isten az idő Ura. Mit értünk ezen? Azt, hogy Ő teremtette az időt. Ha tehát Ő teremtette az időt, akkor a teremtés előtt az idő nem létezett. Volt olyan is, amikor idő nem létezett? (A mi fogalmaink szerint káptelenség elszakadni az időtől, máig ha megpróbáljuk is elképzelni, milyen lenne.) Mégis, emberi megfogalmazásban a-gy hangzik: idő nélküli idő. Továbbá, a Teremtőt nem szoríthatja korlátok közé saját teremtésénél. Ez az állítás igaz volt akkor, és igaz most is. Amikor Jézus emberré lett, úgy döntött, hogy a mi dimenziánk által szabályozott világba lép be. Jézus azért létezett, hogy a mi dimenziánk által szabályozott világgal megismerhesse az embereket. (Ellen G. White: Jézus élete, 34. old.) A Mester élete mindenre megvolt az ideje. Jézus Isten, a-gy szíjmos máis dimenziák és természetei is rendelkezésére állt, hogy szükség esetén használja. A természet törvényei - ahogy általában nevezik - azok a törvények, amelyeket az emberek megismerhetnek a fizikai világot irányító törvényekből. De milyen korlátozott a tudásuk, és milyen ártó az a terület, amelyben a Teremtő saját törvényeivel állszhangban és a véges lények felfoghatóságát végtelen messze meghaladva tud cselekedni! - (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 84. old.)

Mi is a csoda?

A-gy határozhatnánk meg: "Olyan nem hirtelen zsnapi esemény, amelynek során nyilvánvaló, hogy Isten beleavatkozik az emberek ügyeibe", vagy "egy Istentől származó természetű jelenség", olyasvalami, amit nem tudunk megmagyarázni, mert olyan természetű törvények alapján történik, amelyek meghaladják az embernek adatott felfoghatóságát. DE a csoda nem varázslat, nem házkuszpákus, nem csalás és nem is elrugaszkodott emberi fantáziánk szíleménye. A csoda olyan természetű törvények kárein belül a végrehajtott isteni cselekedet, amelyeket nem ismerünk meg addig, amíg jelenlegi, bűnös állapotunkban vagyunk. A természet a Teremtőnek szolgálja. Isten nem helyezi törvényeit hatályon kívül, sem nem dolgozik velük ellentétben, hanem állandóan eszközeiket használja őket" - (Ellen G. White: Pátriárkák és próféták, 85. old.).

Figyeljünk meg

Árja azokat a történeteket, amelyeket a hűten tanulmányozunk! Olvassuk el árja Jézus csodáit, amelyeket árja és árja elbeszélnek az evangéliumok! Olvassuk el azt a csaknem mulatságos (ezt mondhatnánk, ha nem lenne olyannyira szívfájdító) jeruzsálemi történetet! Evangéliuma 5. fejezetében János beszámol arról, hogy Jézus belépett a Juhkapun és elhaladt a szépen kialakított Bethesda tó mellett. A név talán az "ézelajfák háza", vagy "ézelajfák háza" kifejezésből eredhet. A medence egy hatalmas épületben helyezkedett el, amit gyönyörű, csiszolt fehér márványból faragott oszlopokkal, körülbelül az egyik kettőszöve a medencét, a tóbbi pedig azt lelelte körül. A tó a templomtól északra, a város északi oldalán, a szintén Bethesda nevet viselő körülbelül a tó mellett volt. Mindig rengeteg ember állt ott a csodára, ami reményeik szerint kigyógyította volna őket a betegségtől, amiben az őrt szenvedtek, mert egész életükben figyelmen kívül hagyták Isten természetű és egészszövegyi törvényeit. A Jézus élete cselekedetei alapján meg tudhatjuk, hogy a zarándokok törtémei sávjárogva álltak a gyűlésre, a-gy amikor a víz-fodrozás kezdett, az emberek nagy igyekezetükben egymást taposták halálra.

â€žTbben

odaértek, cs a parton haltak meg" - (Ellen G. White: Jézus élete, 159. old.). Hjt nem éppen gy hangzik ez, mint...
Semmi
sz-n alatt el nem mennék oda!

Ekkor Ip

sz-nre Jézus. A könyv, amiből az imént idztnk, -gy folytatja az elbeszélést:
Jézus â€žegyedl sétált, Ithatlag elmkedett (ma gy mondanánk: gondolataiba mélyedt)... Látta a nyomorult szenvedőket... Vágyott arra, hogy ...minden szenvedőt meggygy-tson, de szombatnap volt. Tömegek mentek a templomba istentiszteletre.
A természet törvényei is Isten törvényei, cs éppen gy isteni eredetűek, mint a T-zparancsolat." - (Ellen G. White: Előtted az élet, 196. old.).

Ezek az

emberek áthágták a természet törvényeit. gy gondolták, megtartk a T-zparancsolatot. Jézus tudta, mi történe, ha megtenné, amire vágyott. â€žEgy ilyen gygy-ts annyira felsz-tanú a zsidók el-tleteit, hogy rövidesen véget vetnének munkájának." Viszont hamar rájöttek volna, hogy â€žugyanaz a hatalom, amely fenntartja a természetet, munkilkodik az emberben is" - (Ellen G. White: Előtted az élet, 97. old.). De akkor megpillantott egy embert, â€žakinek állapota mindenkinél nyomorúságosabb volt". Lttl már valakit, akikre illik ez a le-rs? Valahol egy utcasarkon, a nagy belvárosi házak rkdja alatt szutykos ember kuporog, elte egy kis doboz, benne néhány aprópénzzel. Borzalmas! A történet folytatódik: â€žBetegsge jrsztsajt bűneinek következménye volt..." Tehjt megérdemelte, igaz? Az egészségügyi hatóságnak kellene elszállítani az utcr! â€žEgyedl, barátok nélkül tengette lett ez a szenvedő. cs már gy érezte, hogy kivettetett Isten kegyelméből... Nem tudta felvenni a versenyt az önző, tülekedő tömeggel... Igyekezete és jlland csaldja teljesen felrtk maradék erejét." Ekkor egy hangot hallott: â€žAkarsz-e meggyógyulni?" Nos, ha ez nem ostoba kérdés... â€žMit gondolsz, miért vagyok itt?" - kérdezhetette magában, de csak a messzeségbe rvedt, valójában nem is válaszolt a kérdésre. Csak annyit felelt, hogy nincs, aki seg-tson neki.

Jézus nem

kérte, hogy bizony-tsa hitét. Nem várta el azt sem, hogy a vágyakozás akár csak egyetlen szikráját is megpillantsa szemben. Tudta, milyen mélységes az elkeseredettsége, nem akarta próbára tenni. Emlékszel? Jézus â€žVGYOTT arra, hogy... MINDEN szenvedőt meggygy-tson." Egyszerűen ennyit mondott: â€žKelj fel, vedd az gyadat és járj!" Látszólag Jézus itt két törvényt is thg: a természet törvényét cs a negyedik parancsolatot. â€žA Trvnyad nagyobb, mint a természet törvénye, cs a Mindenhatónak megvannak az eszközei szándéka megvalósí-tshoz" - (Ellen G. White: Pátriárkák cs próféták, 74. old.). De vajon valóban megszegte Jézus e törvényeket? A férfi járt, magával vitte elnytt, mocskos gyknymatract, amiért szombatrontssal vádolták, amire egyszerűen -gy válaszolt: â€žAki meggygy-tott, az mondta nekem: Vedd az gyadat, és járj!" , aki Itszlag figyelmen k-vl hagyta a természet törvényét, arra szl-tott fel, hogy megszegjem a másikat. â€žA természet Istene, törvényeknek alkotója cs irányú-tja fel tudja használni keze munkáit szándékának megvalósí-tására" - (Ellen G. White: Pátriárkák cs próféták, 73. old.). â€žA zsidók ezért üldözni kezdtk Jézust, mert szombaton tette ezt" (Jn 5:16). Mg ilyet! Mindenppen olvasd el az 5. fejezet további részét is!

Mennyiben

vonatkozik mindez rájuk is? Ártóknak tartjuk, hogy Jézus az idő Ura is? A. W. Tozer Ágy fogalmazott: "Csak az Ártó lehet ereje Isten szavainak a Bibliában, mert Ártóknak Isten szavával, ami a világegyetemet tartja fenn. Isten ma is hallható hangja teszi mindenhatóvá az Ártót is" - (A. W. Tozer: Best of Tozer, 21. old.). Isten, Ártó nem ember fektette le a szombat meghatározását a Tízparancsolatban. Isten felhasználja az Ártó teremtett dimenziókat Ártó tervények bármelyikét, mindegyikét, még azokat is, amelyeket ember meg nem Ártó. Mind rendelkezésére állnak, hogy a világegyetemben megvalósítsák céljait. Vagyis rá, hogy mindannyiunkat, Tízparancsolat Ártó ENGEM is meggyógyítsa. Mind bűnösök vagyunk, szűz gyökényes águnkon Ártócsírgánk. Nem kálárlátnak attól a szűz betegtől, bűneink juttattak ide. Az idő, emberi dimenzió egy része, vagy a természeti tervények egy részeteveje szintén Jézus rendelkezésére áll, hogy Ártó tervények Ártóben felhasználja. Vajon mi is felkelünk Ártó járunk? Most? Vagy később? Mikor? Ártó élelőn az Ártó, Ártó az most van, amikor a halottak hallják az Isten Fiának a hangját... [Ártó] nem lesz tervény idő" (Jn 5:25; Jel 10:6).

Á

Robert Holbrook